

[Einer-Jensen.]

skulde have den Række af Ændringer med, som han nævnte, og alle dem, han ikke nævnte — for han sluttede jo med at sige, at der var en hel Række til, som han dog ikke skulde komme ind paa i Dag —, tror jeg, at de arbejdsløse kommer til at vente til Paaske paa dette Forslag, og det er vi ikke indstillet paa; det skal gennemføres nu, det skal træde i Kraft den 1. Januar. Derfor maa det ærede Medlem vente til senere Tider med sine mange forskellige Ønsker om Ændringer.

Kjær: Naar den højtærede Minister siger, at der er en Væsensforskel paa 1929 og 1938, har han saavist Ret. Der er nemlig sket det fra 1929 til 1938, at det Parti, som den højtærede Minister tilhører, det Parti, der dengang gav Løfterne og sagde, at det kunde afhjælpe Erhvervskrisen, har faaet Magten og Ansvar. Der er sket det, at det Parti, der lovede at skaffe Arbejde og god Fortjeneste til alle, i Spørgsmaalet om, hvor man inden for Produktionen vil anvise dette Arbejde, er ganske renonce. Det er det, jeg har spurgt Ministeren om, og det er det, jeg stadig spørger Ministeren om, og det, jeg stadig venter paa Svar paa. Ministeren siger, at det er ikke saa forfærdelig meget værre nu, end det var, før hans Parti fik Magten. Ja, men jeg havde da rigtignok ogsaa Indtrykket af, at det skulde blive betydeligt bedre, efter at Socialdemokratiet fik Magten — og da navnlig paa dette Omraade. Ministeren drager en Del Sammenligninger, men det forekommer egentlig ikke mig, at disse Sammenligninger tjener noget særligt Formaal. Arbejdsløshedstallet har vi, det kan man ikke diskutere væk, og det er meget stort; det er saa stort, at det i høj Grad berettiger til at stille det Spørgsmaal, som jeg har stillet.

Det ærede Medlem Hr. Rager var inde paa, at Omlæggelsen af Understøttelsesaaret vilde medføre en blivende Lettelse for Kommunerne. Jeg maa indrømme, at det forstaar jeg ikke. Forholdet er det, at visse Medlemmer brugte deres Understøttelse om Sommeren og fik Kommunehjælp om Vinteren — nu faar de Understøttelse om Vinteren, og naar Sommeren kommer, har de opbrugt deres Understøttelse; de kan ikke faa Arbejde — forudsat at alle Forhold i øvrigt ligger som før, kan de ikke faa Arbejde nu saa lidt som før. Der er da to Udveje at gaa. Enten kan man undlade at give dem Kommunehjælp — er det dette, det ærede Medlem Hr. Rager og Ministeren

med ham ønsker? —, eller man kan udbetale dem Kommunehjælp. I øvrigt kunde det ærede Medlem Hr. Rager, efter hvad han sagde, godt tænke sig, at Kommunerne overtog hele Udgiften, hvis ikke den økonomiske Situation i Kommunerne opfordrede til noget andet. Jeg vil over for den Tanke sige, at hvis Kommunerne skulde overtage den hele Udgift, maatte det vel ogsaa være Kommunerne, der skulde bestemme, hvor stor Understøttelsen i det enkelte Tilfælde skulde være. Ellers vilde man komme ud i den Situation, at Kommunerne til visse Medborgere udredede Understøttelser af een Størrelse, nemlig sat i Forhold til Arbejdsløshedsloven, og til andre Medborgere udredede Understøttelser sat i Forhold til Forsørgsloven.

Saa har jeg i øvrigt kun til det ærede Medlem Hr. Rager at sige, naar han taler om, at jeg foretrak at tale om andre Ting, at det er den store Arbejdsløshed, der er Baggrunden for det Lovforslag, vi her behandler, og det kan da vist ikke siges at være uvedkommende at tale om denne Arbejdsløsheds Størrelse eller om Regeringens Stilling til Beskæftigelsesproblemet. Og det er det, jeg har gjort her. Det ærede Medlem erklærer, at han vil ikke danse med, og det maa jeg naturligvis bøje mig for, men jeg tror ikke, hans Vægning i det lange Løb vil kunne opretholdes. Jeg er tilbøjelig til at tro, at naar Solen kommer lidt højere paa Himlen, maa det ærede Medlem indrømme, at her er Stedet, og her maa der danses.

Victor Larsen: Jeg vil gerne sige til det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen, at vor Mening er aldeles ikke at forhindre en Konsolidering af Arbejdsløshedskasserne. Dette gav jeg meget tydeligt Udtryk for i mit første Indlæg i denne Sag. Men der foreligger jo her en ekstraordinær Situation, og den synes det mig rimeligt at tage Hensyn til. Jeg sagde ydermere for at klargøre vor Stilling, at det var meget muligt, at Arbejdsmandenes Arbejdsløshedskasse var saa svagt stillet, at det var nødvendigt at give den et Tilskud, men jeg fremhævede tillige, at jeg haabede, det i en Udvalgsbehandling vilde vise sig, at der var Arbejdsløshedskasser, som var saa velstillede, at de ikke behøvede nogen Hjælp eller noget Tilskud. Og det synes jeg det ærede Medlem Hr. Einer-Jensen netop har givet Beviset for ved at pege paa Smedenes Arbejdsløshedskasse, der med et forholdsvis ringe Medlemsantal har en Formue paa 20 Mill. Kr. — saaledes maatte jeg forstaa det.